

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hutinka Sándor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sz. Somlyó, az ev. ref. papi háznál, hova a lap anyagi és szellemi részét illető küldemények is címzendők.

Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Magyar kereskedők s iparosok.

Mily támogatásra van szüksége hazánk iparának?

E kérdés felett már köteteket irtak össze, így mi hivatlanok sem akarunk oly merészek lenni, hogy vállalkozzunk e kérdés teljes megoldására, de mindenesetben egy adalékkal óhajtunk a megoldáshoz járulni. S hogy ennek csak a látszólagos megközelítéséhez juthassunk, kénytelenek vagyunk általánosságban kereskedelmünk szervezetlenségét mint főben járó okot felhozni, továbbá azt, hogy hazánk iparosai a kereskedői osztálytól kellő támogatásban nem részesülnek.

Csak azon országban virágzik az ipar, hol azt a kereskedői kar hathatós támogatásban részesíti. Ámde nálunk ez időszerint első sorban ezen osztálynak kellene törvényes purifikáción keresztül menni. Mert a jelenlegi alap csakugyan minden izében tarthatatlan. Ma nálunk a szó legszorosabban vett értelmében nem tudni, ki hát tulajdonképen a kereskedő?

Ez az osztály, mely hivatva van hazánk jobblétét előmozdítani, tulajdonképen oly összetartás és érzéknélküli test, mely elnevezésének semmi tekintetben meg nem felel. Ott még csak hagyján, a hol kereskedelmi testületek léteznek; ámde ilyen aránylag az országban vajmi kevés van. De ha van is, ott sincs a kereskedői jog képesítéshez vagy más törvény által előírt korlátok közé szorítva. Kereskedő lehet a szó legszorosabban vett értelmében mindenki.

Már pedig e szóban „mindenki”, igen tág fogalmak férnek belé. De semmi esetben sem tágabbak, mint az tényleg áll. A rongyszedő, ki talán többször börtönbüntetést is szenvedett ép oly kereskedőnek tartja magát, akár Posner K. L. És a baj abban rejlik, ezt gyökeresen re-

formálni kell, mert különben azon vesszük észre magunkat, hogy reális kereskedők helyett csak névleges kereskedői osztálylyal fogunk birni.

Az ország felvirágzásának egyenes érdeke követeli, hogy a kereskedelmi osztály tekintélyes és megbízható legyen. Ha ez az osztály az öt megérdemelt magaslaton áll, akkor lehet csak fejlesztésbe bocsátkozni. Példáért nem kell messze menni. Itt van Ausztria, annak a kereskedelmi viszonyai sem rendezettek, de minden esetben 90 százalékkal rendezettebbek a miéinknél. Ausztriában az ipar a kereskedői osztálytól hathatós támogatásban részesített. Ott számtalan kereskedő van, ki egyidejűleg gyárosnak adja ki magát. Pedig tényleg gyára soha sem volt, hanem töképenz felett rendelkezvén, az ottani kis iparosok készítményeit vásárolja össze s ezt saját czége alatt bocsátja áruba.

Az ily kereskedőknek érezzük mi hiányát. És mindaddig, míg nekünk ily kereskedőink nem lesznek, az ipar felvirágzásáról beszélni nem egyéb, mint ábrándkép. Az iparos, ki azon tudatban él, hogy a mint munkáját bevégezte, azonnal a vevőnek adhatja át, sokkal jobb viszonyok közt van, mint az, a kinek a vevőre több ideig várni kell.

De az osztrák kereskedő az ipar felvirágzását még mással is előmozdítja; ő valószínű tanítómestere az iparosnak, mert ő a francia, angol, német ipar készítményeket szerezi be és azokat utánzás végett a kis iparosoknak adja ki tanulmányozás végett. Itt ő két czélt ér el, az egyik, hogy hazájának szolgál; a másik, hogy száz meg száz kis iparos családot boldogít.

Nem egy iparost ismerünk Bécsben, a kit csak is francia munkák utánzásával foglalkozik és abból egész életén át másnak mint ke-

hányszagot meg ne érezze rajta a nagyt. asszony, a kinél rögtön készen volt a migrain, ha csak egy kis dohány szagot érezett is meg férjén.

A nagyt. ur azonban szenvedélyes dohányzó, — de a mellett a házi békének is nagy barátja lévén, azzal oldotta meg a gordiusi csomót, — hogy jó messzire elszkott menni sétálni, s egy pár szivar elszívása után, száját a zsebében hordott anatherin szájjal jól kiöblítette, s úgy ment haza.

A köpeny tehát összebb húzódott, a vaskalap a fülig lehuzatott, az égő británika eldobatott. Abban a pillanatban, a mint az égő szivar kigyózó alakban repült a sétányra, egy sustorgó villám földrendítő menydörgéssel csapott le a mellette levő körösfába, — egy más fa mellől pedig egy ágról szakadt gyermek ugrott ki, s felkapván a szivarvéget, rimánkodva nyújtotta kezét egy krajcár alamtisznaért.

Ant. ur majd sóbálványnya változva állott egy helyben, felemelt jobb kezében az anatherines üveggel. Egyfelől az ijedelem, — sohase történt még az, hogy közelében villám sujtson le, — másfelől annak a vézna koldus gyereknek miserábilis állapota furcsa lelki benyomásokat tett reá.

Átcikázott hirtelen agyán, hogy Szent Pált is, Luthert is a tüzes villám figyelmeztette mint égi jel, Mózesrel is Jákóbbal is égi jellel beszéltek a nem földi hatalmasságok, — ő is próféta utód felszentelt pap és theologie professor, — s így bizonyosan e jellel ő is valami magas kötelesség teljesítésére hivatik föl, miközben tekintete a rimánkodó koldus gyerekre esett.

Hát te mit ácsorogsz itt ebben a kriminális időben, hova való vagy, vannak e szüleid, mi a foglalkozásod?

reskedőnek nem adta el készítményét. Ezek az iparosok egyidejűleg igen olcsóért dolgoznak, mert azt lehet mondani, hogy minden 24 órában megforgatják a pénzüket. És mert ez így van s mert a munkájuk sohasem szünetel, dacára a bámulatos olcsóságnak, tekintélyes vagyona tesznek szert.

Ha tehát egyszer megérjük azt, hogy legalább az osztrák kereskedelmi és ipari viszonyok fognak nálunk is meghonosulni, ez által megkészszerződik, vagy megfizsereződik a forgalom; s így boldogulni fog a kereskedő és vele együtt az iparos. S ott, a hol ez a két osztály boldog, az ország is az. (Sz.)

Az öngyilkosság öntudatosságáról.

— Két közlemény. —

I.

Korunk rohamos fejlődésére fölötté kétes világot vetnek az öngyilkosságok statisztikájának folyton emelkedő számarányai. Oszbe borult aggyastyánok, kik az élet hosszú sorával megküzdve a sir széléhez jutottak; erőteljes férfiak, kik még életök feladatának legfontosabb részét nem teljesítették; serdülő ifjak, kik az életet alig tudták megismerni; sőt gyermekek, kik alig ébredtek az élet öntudatára, — egyaránt tépik szét életük fonálát.

A napi lapok panaszai egyre megújulnak. Már-már aggály fogja el a kedélyeket ama rémes látványok miatt, melyeket az öngyilkossági esetek szaporodása előidézik s a modern korszellem a dicsőség mezébe öltöztet. A hazai közvélemény e kétségbeesítő körtünet gyógyításán tömődik. S hiszem, nem indokolatlan ama meggyőződése, hogy ha az öngyilkosságok mértani aránya nem csökken, az eltörpült nemzedékek idővel önmagukat fogják megsemmisíteni.

Azért ha valaha bizonyára most korszerű és jogosult az okok nyomozása, melyek az önmagukkal meghasonlottakat, az önfentartási ösztön megvetésére, önéletük erőszakos lerontására bírják.

— Nincsen én nekem kérem alásan se apám se anyám, se országom, se hazám, csak úgy éldegélek, ha a jó emberek megsegítenek egy-egy krajcárral.

A nagyt. ur már épen a zsebébe akart nyulni, hogy valamivel, ha csak egy krajcárral is megsegítse, de eszébe jutván az irgalmas samaritanus példája, s az hogy az égi jel bizonyosan magasabb dologra és nem segedelem adásra figyelmeztette őt, de meg ekkor is ki kellene gombolkóznia, az megkésznátha, katharus, reuma, az anatherines üveget zsebébe csusztatván így szólott: „No jer velem, majd otthon egy kis meleg ételt kapsz a konyhában. De illő távolságban jöjj; érted?”

— Óh nagyon köszönöm, vigyorgott a nebuló, jó messzire hátramaradok én!

A nagyerdőtől le a Péterfia-utcán a kollégiumig, a hol a nagyt. ur lakott, hatalmas statió lévén de még a szél is hátba fuván, a köpeny szárnyai kifeszültek, s mint a vitorlás hajót sebesen vitték haza fele a nagyt. urat.

A kis fiucska pedig, a bőrén kívül mi sem levén a mit a szél fujjon, dacára a tisztességes távolságot jelző parancsnak, lábujjhegyen a nagyt. ur háta mellé húzódott, hol a köpeny kifeszült szárnyai mellé bujva, a szélről úgy a hogy megvédve cammogott előre.

A köpeny zsebéből azonban oly kísértő módon kacsingatott ki az anatherines üveg, hogy a didergő fiucska nem tudván ellenállani a kíváncsiságnak, reszkető félénk kézzel bár, kihuzta a köpeny zsebéből, s egy percre hátramaradt, s jót huzván az üvegből a szeméi zöld, kék és sárga karikat hánytak. Azt hitte a jámbor, hogy valami melegítő snapsz féle, a milyet ő a koldult krajcárokon a kofáktól szokott venni.

TÁRCZA.

Emlékkönyvbe.

Hogyha szivedből, mint forrásból
A vágy, remény mindig fakad,
Élted akkor sosem folyik jól,
Sorsod eleget sosem ad.
Ki megtanulta, hogy megérje
Kevéssel is ha sokja nines,
Ha teljesül csak egy reménye
Ez egy is annak drága kincs.

Surányi Gyula

A nagytiszteletű ur árvái.

— Beszély. —

Irta: Kanizsay Endre.

Jelige: „Ne nézz, ne nézz vágyaid távolába,
Egész világ nem a mi birtokunk.
A mennyit a szív fölfoghat magába,
Sajátunknak csak annyit mondhatunk!”

Nagytiszteletű Kádár Ézsaiás professor ur, épen napi sétáját végezve, már-már visszatérendő vala a nagyerdőről, midőn az ég csatornája hatalmasan megereedtek, — s villám villámot érve, arra kényszerítették, hogy ha csak katharust nem akar kapni, a mitől pedig nagyon félt, — jól beburkolózzék különben széles, hétgallérú köpenyegébe, s a vaskalapot huzzale az álláig, a szivart pedig dobja el, hogy a do-

A tudományos világ a legrégibb idők óta fogva napjainkig, azért teremtett e tárgyra vonatkozólag oly gazdag irodalmat, mert a lelkiismeret állandóan bűnnek ítélte az öngyilkosságot. Ama hírhedt szereplők a lelkiismeretet el akarták nyomni, érvekkel akarták bebizonyítani a szörnyű tett jogosultságát, sőt erényes voltát. De halga törekvésük hajótörést szenvedett, s az öngyilkosság körtünete mint undok felt bélyegezte meg rohamosan haladó műveltségünket. Az iszonyu mérvben szaporodó öngyilkosságok, a józan ész ítélőszéke előtt jogtalanság, esztelenség és büntény maradtak. A kor szellem azonban e szerencsétlenek segítségére sietett. Egy új elméletet állítottak fel, melynek alapján minden öngyilkost elmeháborodottnak nyilvánítottak, vagyis oly állapotban levőnek, midőn már önmagáról nem eszmél, szabad akaratával nem élhet és így beszámítás alá eső tettet el sem követhet. E véleménynek most számos pártolója van, sőt tudományosan képzett orvosok is e nézetet vallják. Pedig e jó urak nem is sejtik, mily kétes színben tüntetik fel korunk haladását midőn elismerik, hogy napjainkban az örültek száma óriás nagy.

Holbach egész szónoki tehetségét felhasználta annak bebizonyítása végett, hogy az öngyilkosságot, mint a szükségessé törvényekhez való alkalmazkodást tüntesse föl. Queletet, a közérkölesiség statisztikájának megalkapítója azon eszméből indult ki, hogy a tisztán szellemi s erkölcsi életmozgalom terén is csak változatlan természeti törvények vannak, melyekkel szemben, az akarat szabadság, az öntudat, az erkölcsi beszámítás fogalmi csak értelem nélküli szavak maradnak. Buckle Tamás szerint: „Az emberi társadalomban bizonyos számú egyéneknek öngyilkosokká kell lenniök. Ez egyetemes törvény.” Dankwardt pedig így szól: „Az ember nem szabad. Őt tetteért ép oly kevéssé vonhatjuk felelősségre, mint a követ, mely a nehézség törvényeinek hódolva, fejünket megsérti, a büntény mindig a természeti törvény szükséges működése.” Wagner az öngyilkosságok statisztikájában felállítja az elvet, hogy a természet évenként kiszabja a maga háztartását és az öngyilkossági esetek csak a szükségképeesség nyilatkozatai. — Mindkét nézet pedig végelemzésben azon orvosok nézetével vág egybe, kik szerint az öngyilkosság az ember beszámítás alá nem eső tettének tekintendő.

Ezért szükséges fölállítani a kérdést: vajjon képes-e az ember öngyilkosságra józan, öntudatos, azaz beszámítás alá eső állapotban?

Megengedem azt, hogy vannak elmebetegségek, midőn önszámításon kívül vagyunk és tettünk beszámítás alá nem eshetik. Ilyenek pl. a dübörgés, buskomoróság, téboly, előhaladó hűdés, stb. Képzeltető állapot, midőn az ember folytonos lelki szorongatások között érzéketlen lesz az élet örömei iránt, szellemi erői elszibbadnak, kedélye elfásul. Ha pedig huzamosb ideig tart a lehangoztatás és szomorúság állapota, a képzelő tehetőség is kilép a valóság köréből és rögeszméket, sőt örült-séget szül. Ha valaki ily állapotban lesz öngyilkossá, kétségtelen, hogy végső tette nem esik beszámítás alá; bár többnyire fenforog az az eset, hogy önbűne miatt jutott e gyászos sorsra. Ily beszámítás alá nem eső örült állapotban ölte meg magát 1875-ben Juvara Tamás római tanár, ki fölmeteszvén ereit, föl fogta kiömlő véré a egy abba mártott ecsettel szobája falára időközönként följegyzéseket tett. Midőn szobájaajtáját feltörték, széken ülve találták, szíjába dugott pisztolylyal, melyet azonban elsűnti, a vérvesztés folytán nem volt ereje. Iszonyu elhatározását úgy 8 óra felé hajthatta végre; mert a falon ez volt olvasható: „Fél kilencz. Nyugodt lelkiismerettel és vidáman várom a halált.” Valamivel lább: „Jóságos Isten, bocsás meg nekem, mint én megbocsátok elleneimnek!” A fal egy másik részén: „Józanúságom visszatér, Istenem, mentd meg lelkemet!” Hogy halálhíreire hosszú és fájdalmas volt, kitűnik a következő feliratról: „Már dél van és én még élek!” De az ily esetek tárgyalása feladatunk körén kívül esvén, fordítsuk figyelmünket inkább azokra az öngyilkosokra, kik mint eszük és akaratuk urai vetnek véget életüknek. — Azaz: hogy ilyenné öngyilkosok csakugyan vannak. Ha öngyilkosságot öntudatos álla-

Egy néhány arra kőborgó suszter és vargafinás látván a csinyt, körülfogták a fiut, elveendő tőle az üveget, nyilván azzal a célzattal, hogy a maradékot megigyak.

Az erre következtetett csetepatéra visszafordult a nagyt. ur, s kétségbeesve látta kedvenc üvegét, hogy kapkodja egyik szurtos kéz a másikból.

Midőn aztán a röhögő, civódó inashadat ezért erélyesen interpellálta volna, azok mondták, hogy ez a rongyos fiu vette ki a zsebéből, azért akarták tőle elvenni, hogy vissza adják, — mire az vakmerő tagadásra vevén a dolgot, viszont azt állítá, hogy a tolvajlasi kísérletet amazok cselekedték, s ő volt az ki az üveg védelmére kelt. Persze, mind két félnek igaza volt, de azért nagyon természetes, hogy ez utóbbit hitte el a nagyt. ur, s hatalmas erkölcsi praedikációt tartva a lopás csunya voltáról, s zsebre dugva a majd pórul járt üveget, sietett hazafelé, nyomában a jól megtépászott fickóval, a ki előre nyalta száját a jó meleg konyhai delikatesektől. A szivar vég azonban, nagy fájdalmára a küzdőterén maradt, melynek okkupálása felett utcára szóló zaj és verselés támadt, az erkölcsi oktatás iránt fogékonytan inas sereg közt.

Elérvén a célponthoz, hatalmasan megrázta a kapu csengőjét a nagyt. ur, mire egy csinosan öltözött kis fiúcska nyitotta ki az ajtót s belépett rajta.

— Kereszt apa, — szólt a kis fiu — ezt a rongyos koldus fiúcskát is bebocsássam? Minden áron be akar jönni?

— Ereszd be kedves Pistám, látod éhes szegény, adjunk neki egy kis maradék ételt, tudod kötelessége mindenkinek a nyomorultakon segíteni, hogy is ta-

potban nem lehetne elkövetni, akkor halgasság volna egész irodalmat létesíteni e tárgyra vonatkozólag, akkor halgasság lenne az öngyilkosság jogosságának vagy jogtalanságának indoklására vállalkozni. Hiszen az örült elveszti a jog fogalmát! Akkor Pythagoras, Sokrates, Plato és Aristoteles, az ókor e kimagasló bölcsei, Kant és vele korunk egyéb tekintélyei szellemileg eltörpülnek, mert oly tettet kárhoztattak, mit csak örültek vihettek véghez és melyért senki kérdőre nem vonható. Akkor azán mosolylyal kell fogadnunk a stoikusok (Zeno, Cicero, Cato, Seneca, stb.) hű törekvéseit, mert az öngyilkosságot a bölos kiváltságának tekintették, ki azellemi tehetségeivel a tömeg fölött áll.

Murányi V. Anna.

Tanügy.

A szilágymegyei tanító-testület somlyói járásköre folyó hó 23-án tartotta meg ez évi első közgyűlését a sz.-somlyói községi iskola helyiségében. Ideje is volt már e kört a tetszhalálból, melyben közel egy év óta szendereg, ujéletre ébresztetni, mert a folytonosan lassuló vérkeringését rövid idő alatt a halál váltotta volna fel. Míg a nem is nagyon régen mult időkben évenként három köri s egy megyei közgyűlésre sereglettek össze e kör tagjai, erőt és lelkesedést meríteni terhes hivatásuk tovább folytatására, addig az utóbbi években elégnék látják intéző körök éven át egy-két köri gyűlést hívni össze. Bizony pedig vidékünk tanítóságának a jelenben is ép annyi szüksége van a továbbképzésre, tehát az egyleti élet fenntartására és fejlesztésére is, mint a mult időkben. Ugy látszik, hogy a minden nemes és szent ügynek ellensége: a közönyösség, ezen a téren még a tanítók közt is felütötte már fejét s kezdi uralni a helyzetet. Ezen feltevésre enged következtetni a vidéki tanítók azon magukartása is, hogy e gyűlésre oly kevesen jelennek meg. Tudjuk mi azt, hogy a jelen nyomasztó pénzügyi viszonyok között nap- és fuvardíjra, főleg az állami iskolai tanítók nem számíthatnak; de arról is megvagyunk győződve, hogy ha a távol levő tagtársainknak egyleti életünk iránti lelkesültségök egyenes arányban állana anyagi javadalmaságukkal, minden állami, vagy községi segély nélkül is átlátogathatnának évenként egyszer, talán épen a szomszéd községben összehívott gyűlésre. Amde ezt akarni is kell s hozzá még a megsértettnek vélt önértet gyengeségét is le kell küzdeni magukban. Ezeknek előre bocsátása után lássuk a gyűlés mikénti lefolyását.

A gyűlés d. e. háromnegyed 9 órakor vette kezdetét Bene Ambrus ippi tanító elnöklete alatt, ki a kör tagjait, általa megszokott lelkesítő szavakban új munkásságra híván fel, a gyűlést megnyitja; s miután a gyakorlati tanítások megbírálására bizottságot nevez ki, föl hívja Bogdán István sz.-somlyói és Horváth Zsigmond zoványi tanítókat gyakorlati tanításuk megtartására. Bogdán István egy történeti olvasmányának módszertani kezelését mutatja be a 4-ik osztály tanulói előtt, föl vévén ez alkalomra Gáspár J. olvasókönyvének 4-ik kötetéből „Szondy György” című olvasmányt; Horváth Zsigmond pedig a földrajz köréből ismerteti a 3-ik osztály tanulóival hazánk fő folyóját: a Dunát s annak mellék-

nultad csak a bibliából: „a jó kedvű adakozót szereti az Isten.”

Nagyt. Kádár Ézsaiás professor ur nem azok közé a modern egyházi férfiak közé tartozott, a kik böjtöt predikálnak, s ugyanakkor sonkát esznek, hanem jó szívének nemes sugallatát követve, a szegényeknek ápolója, a kollégiumi szegényebb sorsu tanulóknak pedig valóságos atyjok volt. Kenyerének javát már rég megette, de a magasztosan megfutott pályán alig mult el nap, hogy valakivel jót ne tett volna. Ifjúkori legkedvesebb barátja az x.-i. lelkész s felesége meghalván, egyetlen gyermeköket, — azt a kis fiúcskát, ki az ajtót kinyitotta — magához vette, gyermeke gyanánt tartotta, neveltette. Az ő családi életök fája egyetlen gyümölcsöt termett, a kis Juliskát egy 4—5 év közötti gyönyörű kis leánykát, a ki bár életök büszkesége, jövőjök reménye volt, mégis házuknál sem lehet megtudni az idegennek, hogy melyik igazi gyermekök a kis fiúcska-e, vagy ő kis leánya?

Bár a nagytiszt. asszony nem volt egészen olyan természetű mint férje, különösen nem volt barátja annak, hogy a nagytiszt. ur ócska ruhával, maradék étellel s olykor-olykor pénzzel is segítette a hozzá folyamodót és senkit sem utasított el ridegen magától, sőt inkább hol kalácsal hol tanácsal igyekezett használni, — mégis családi életöket, az az áldott csendes házi boldogság jellemezte, mely a mai világ hozományra tekintő korszakában olyan ritka mint a fehér holló.

(Folyt. köv.)

folyóit. Mindkét tanítás a kör tagjai által megbíráltatván, előbbi sikerültnek, utóbbi kevésbé sikerültnek mondatott ki. Ezután Magyar Lajos varsölcei tanító, egy általa alaposan átgondolt és tanulságos értekezést olvasott fel a testi nevelésről, melyet a kör tagjai gyakori tetszésnyilatkozatok közt hallgattak végig s úgy a felolvasónak, mint a gyakorlati tanítást bemutatóknak ebbeli működésükért jegyzőkönyvíleg köszönetet szavaztak. A nagyszámú felsőbb leiratok közül főlemlitendők: a központi bizottság azon intézkedései, melyek a kör vagyonának feltározása, az évi számadások mikénti vezetésére s a téli felolvasások megtartására vonatkoznak. Ez alkalommal ismételtén felújított azon panasz, hogy az évi tagsági díjakból a járásköröket illető % a központi pénztárnok által visszatartatik, mi miatt a járáskörök akadályozva vannak működésükben. Vajjon nem lehetne-e már ezen bajon is segíteni?

Az indítványok rendén elhatározatott, hogy megyénk szeretett tanfelügyelője minden köri gyűlésre meghívassék; hogy ujjabb kérés intézendő a központi bizottsághoz egy közelebből összehívandó megyei tanítói közgyűlés érdekében, hogy a könyvtárnak a tagsági díjak beszédésére is köteleztessék s hogy a kisebb kiadásokat, a könyvtár érdekében elnöki kiutalás nélkül is eszközölhesse a könyvtárnok.

A tisztikar ujonnan szerveztetvén, elnöknek ismételtén Bene Ambrus, alelnöknek Péntek József jegyzőnek Elek József, könyvtárnoknak és pénztárnoknak Némethy Zsigmond közfelkiáltás után megválasztattak. A tavaszi közgyűlés, mely csak azon esetben hívandó össze, ha a megyei tanítógyűlés megtartása ismételtén elodáztatik, Zovány községében lesz megtartandó, az őszi gyűlés pedig Szilág-Bagosra hívandó össze. Délután 3 órára járt az idő, midőn elnök a gyűlést bezárta s részt vehettünk a sz.-somlyói kartársak által rendezett közebéden, hogy a bőven kijutott szellemi táplálék után a testnek is adjuk meg az őt megillető részt.

Tudósító.

Különfélék.

* **Esküvő.** Kardos László, zilahi adófelügyelő-égi fogalmazó e hó 14-én tartotta esküvőjét Visky Klárával, Visky Zsigmond, zilahi járási főszolgabíró kedves leányával.

* **Meghívás.** A nagyméltóságú magy. kir. belügy-ministerium a szilágymegyei rabegyházi egyet lepszabályain f. hó 12-én 10019. — VIII. számú leiratával némi módosítások megtételét rendelvén el, ennek eszközzése céljából a nevezett egyet t. tagjait f. évi március hó 11-ikén délelőtt 10 órakor, Zilahon, a vármegyeháza nagy termében tartandó rendkívüli közgyűlésre ez uton egész tisztelettel meghívom. Zilahon, 1888. febr. hó 28-án. Szeőke Bálint kir. trvszéki elnök, mint a szilágymegyei rabegyházi egyet elnöke.

* **Millió örökség.** Hosszu József helybeli mezei gazda csak arra fog felébredni egy nap, hogy milliók ura. Nejének bátyja egy Hoffmann nevű lakatos ugyanis, több évvel ezelőtt Pozsonyból Kelet-Indiába ment szerezni próbálni; ott felvitte Isten a dolgot, mert csak egy angol banknál több milliót helyezett el gyűmölcsözés végett. Hoffmann örökösként nélkül halván el, Hosszu József, a sógor a lapok útján értesült erről, valamint arról is, hogy személynéknél s rokonsági köteleknek igazolása után könnyű szerrel az örökséghez juthat. A boldog ember meg is tette már a lépéseket arra nézve, hogy a nélkül annyira szükséges milliók Angliából ide jussanak. Sok szerencsés!

* **Temetés.** Csütörtökön délután helyezték öröknyugalomra dr. Kopp Gyula t. megyei főorvost; sz.-somlyói járás- és kórházi orvost, a helybeli önkéntes tüzoltó egyetnek sok éven keresztül önzetlen egyleti orvosát. Zilahról és a megye minden részéből nagy számú közönség vett részt a gyászmenetben, mely Sz.-Somlyó város minden rétegű lakosságával oly tekintélyes számmra szaporodott, a minőt csak ritka temetésen lehet látni a mely bizonyosságul szolgál annak, hogy a jeles képzettségű orvos, a kitűnő társadalmi ember s a jó barát megdöbbentően szomorú vége, mily nagy mérvű részvétet keltett meggyeserte. A helybeli összes hivatalok, az ügyvédi és orvosi kar, a vallásfelekezetek lelkészei, a tanári és tanítói kar testületileg vettek azon részt s a tüzoltó egyet diszkvionulásával emelte a temetés fényét. A halottas ház nál fűt. Trusza Lajos esp. plébános tartott gyászbeszédet s az ezer főre menő közönség jó része egész a sarkertig elkísérte a koporsót. — A megboldogult ravatalára a következő koszorúk helyeztetek: özv. Nadányi Sándorné Kókai Nót Anna mint anyós, Debreczenből (fekete nagy moir szalaggal) felirat nélkül, — Ruzska Ignác (fekete selyem szalaggal) felirat nélkül, — dr. Kálmán Ignác (fekete moir) „A feledhetetlen kartársnak, Dr. Kálmán.” Szénágy Miklós (fekete selyem szalag) „Dr. Kopp Gyulának Szénágy.” felirattal. Özv. Lázár Jánosné (szalag nélkül.) Rothmayer Róza és Fábry József (szalag nélkül.) stb. A kegyeletnek ily mérvbeni nyilvánulása is eléggé jellemzi az elhunytnak a közönséghez való viszonyát. Nyugodjék békével a szegény halott s a ki életében nem találta fel a miért sovárgott, oda fenn találja meg az örök boldogságot!

* **Gyilkosság.** Hétfőn virradóra halva találták Pakulár Nyikuláj peremesi lakost a Darabont Mihály kertje végében levő trágya dombon. Fején több seb volt és testén több ütés nyomai látszottak, a miből alaposan következtethető, hogy nevezett gyilkosság áldozata lett. Hogy ki a tettes, még nem tudható, de a vizagálat erélylyel folyik.

* Az E. M. K. E. szilágymegyei fiókjának választmánya a hazafias közönség áldozatkészségéhez fordul, midőn a márczius 15-iki estély tombolajátékához nyemremény tárgyak beküldésére e helyen városunk és megyénk hűlgyeit felkéri. A tombola nyemremény tárgyakat a bizottság által annak idején kijelölendő tagtársunk fogja átvenni. A főnyemreményt pedig Kovácsnai Kovács István festőművésznek egy szép tájképe fogja képezni.

* Baró Bánffy György országgyűlési képviselő s az E. M. K. E. szilágymegyei fiókjának elnöke, mint örömmel jelezhetjük táviratilag tudatta az egylet választmányával, hogy a f. é. márczius 15-iki estély programjához készséggel hozzá járul művészi zongorajátékával. A kik a nemes báró művészetében gyönyörködtek, bizonyára kellemesen lesznek meglepve az újdonság által.

* Az E. M. K. E. márczius 15-iki estélynek rendező bizottsága legközelebb megállapítja az estély programját, mely oly szellemi élvezetekkel kecsesget, a minő a vidéki városok estélyein páratlanul áll. Az „Eleven Hírlap” szerkesztősége pedig vasárnap tartja szerkesztői értekezletét, mely a beküldött s a belmunkatársak által irt dolgozatok összeállításával fog foglalkozni. Szerkesztőségünket már is több irodalmi kitűnőség kecses fel dolgozataival.

* A Bród-féle gyilkosság kezd országos hirre vergődni. A fővárosi lapok hiteles és nem hiteles adatokkal fűszerezve tárgyalják az obskurus ügyet. A Bród család a napokban Eötvös Károly országgyűlési képviselőt szőlította fel a gyanúsított feleség védelmének olvállalására, a ki a napokban itt is járt, hogy adatkat gyűjtson a védelemre. Hogy hova fog fejlődni a vizsgálat eredménye, azt még előre sejtteni sem lehet; de hogy itt egy complicitán, tervszerűleg végrehajtott gyilkosságról van szó, az sok körülményből világosan következtethető. Hiszük, hogy a bűnösök nem fogják kikerülni az igazságszolgáltatás sújtóló kezét.

* Purim ünnepe. mint minden évben, az idén is vigan telt el. Az izraelita családok nagy része ez évben is tartott házi estélyeket, melyeken az ismerősök vig csoportja mulatott. Az álarcosok is nagyszámban jártak-keltek az utcán s élénk zivajt idéztek elő mindenütt, utcán és a házakban, ahol csak megfordultak. Különösen a piacon egész éjjel vig zsongás uralkodott a jövő-menő maskoktól, kik egyébiránt minden jó kedvük mellett is respektálták az alvók jogait. Legjobban közreműködött a jó kedv előidézésében 15 izraelita diák, a kik Murgitáról jöttek vendégségre e napra s kik egész szinpadí jeleneteket sceniroztak és összhangzatos énekekkel gyönyörködtették a háznépet, a hol megfordultak. A purim másodnapja hétfőn volt és véget is ért.

* Fillérestély. A sz. somlyói izr. segélyező nőegylet által mult hó 27-én rendezett táncvigalommal egybekötött társas estély, ugy anyagilag, mint szellemileg fényesen sikerült. Összes bevétel volt 185 frt. 53 kr. Költség 77 frt 68 kr, — maradt tiszta jövedelem 107 frt 85 kr, mely összeg az egyleti alapszabályok értelmében a szegények közt kifog osztatni. Felűfizettek: Brüll Sámuel 2 frt, Liszer Lipót (B.pest) 1 frt 50 kr, Svartz Ignázt 1 frt 20 kr, Szilágyi Lázár 1 frt 20 kr, Porjesz Sámuel 1 frt, Brüll Károly 1 frt, Hercfeld Előd 1 frt, Brüll József 1 frt, Kiss József 1 frt, Lefkovits N. (Bécs) 1 frt, Ungár N. (Bécs) 1 frt, Svartz Armin (N.-Várád) 1 frt, Kandel József (N.-Várád) 1 frt, Porjesz Adolf 1 frt, Lang Mórné 1 frt, Grósz Henrikné 1 frt, Tóth Lajosné (Debrecen) 1 frt, Kohn Lajosné 60 kr, Brüll Lipótné 60 kr, Rosenberg Mórné 60 kr, Ullman Benjámin (M.-Valkó) 60 kr, Rotschild Salamon (M.-Valkó) 60 kr, N. N. 60 kr, Stefánovits N. (Kraszna) 60 kr, Nagy Gyula 60 kr, Lázár Ödön 60 kr, Kőrösi Kálmán 60, Virág Lajos 60 kr, Brüll Sándor 60 kr, Hegedüs Zsigmond 60 kr, Bródi N. (Dedő) 60 kr, Kohn Adolf 60 kr, Böhm Ferenc 60 kr, Hirsch Ignázt 50 kr, Józsa Gyuláné 40 kr, Klein Hermanné 40 kr, Brüder Hermanné 40 kr, Molnár Anná 40 kr, Kaufmann Lajos (B.pest) 40 kr, Reizman Márton 40 kr, Topán Lajos 40 kr, Spitz Ignázt 40 kr, Salamon Jenő 40 kr, Klein Lőrinc 40 kr, Orosz Simon 20 kr, Burger Ignázt 20 kr, Pátrubán Kristóf 20 kr, Goldgánc Lajos 20 kr, Posner Ábrahám 20 kr, Berger Adolf (Zsibó) 20 kr, Szabó Béla 20 kr, Kiss Ignázt 20 kr, Hirman Ede (N.-Várád) egy láda narancsot küldött. Fogadják a nemes adakozók az egylet őszinto halálját. Azon tisztelt egyleti tagok a kik mint házi asszonyok, ugy a tisztelt kisasszonyok kik mint házi leányok, Zoltán Vincs és Lászlófi István kik mint táncrendezők szerepeltek, nem különben az egész vendégkoszoru, a mely a jótékony célhoz járult fogadja az egylet köszönetét. A választmány megbízásából: Szilágyi Lázár egyleti jegyző.

* Diplomás gazdaszok. A belügyminiszter körrendeletben dönté el azon többször felmerült kérdést, hogy mely gazdasági iskolát végzett gazdaszok adói vétetnek kétszeresen? A körrendelet azerint, nemcsak a magyaróvári gazdasági akadémián, hanem a keszthelyi, debreceni, kolozsmonostori s kassai gazdasági tanintézeteken nyert végbizonyítványok tulajdonosai is honoratior-ok s így adójuk kétszeresen számittatik akkor, midőn a legtöbb adót fizetők névjegyzékét összeállítják.

* Olcsó vasuti jegyek. Emultettük már, hogy a magyar államvasutak igazgatósága több más vasutal szövetkezve, elhatározta, hogy egy forintos, valamint 50 és 10 kros értékjegyeket árusít el, amelyekből 70 frt értékűt 50 frtéért ad. Az állam.vasutak hivatalos lapja most részletesen ismerteti az értékjegyeket, azok használati módját s így az olcsó vasuti jegyekről a következőket írhatjuk. Az értékjegyeket nem 70, hanem 65 frt értékben 50 forintért árusítják, tehát az engedmény 30%. Értékjegyekért nem a most divó vasuti jegyet, hanem külön, csakie a célra szolgáló jegyet adnak. Az értékjegyeket a közönség boritékban összefűzve kapja s a boritékot a vásárló sajátkezü kézalírásával kell ellátni; a ki nem tud írni, az ily értékjegyet nem kap. Főlemlítjük még, hogy a ki értékjegyven váltott jeggyel utazik, annak a többi, összefűzött értékjegyet magával kell vinni és kívánatra előmutatni.

CSARNOK.

Süppedő talajon.

— Levél egy szép asszonyhoz. —

Asszonyom! Csak hosszas megfontolás után tudtam magam elhatározni, hogy hozzám intézett szavaira válaszoljak, mert nem osztozom nézetében. Meddő vitába pedig senkivel sem bocsátkozom szívesen, annál kevésbbé tehetem azt szívesen szép asszonynyal szemben. Már pedig azt alig hihetem, hogy kegyedet nézetemre áttérítem, mert hiába! — az asszony tudtommal — asszony, kivel sok mindent képes feledtetni egy parányi gyönyör.

S a mikor még is elhatároztam magamat a válaszolásra, elhatároztam egyszersmind azt is, hogy nem fogok érvekkel küzdeni kegyed ellen, hanem oly fegyverrel, a minővel kegyed harcolt ellenem, mert a saját fegyverével akarom legyőzni, jóllehet tudom, hogy ezzel magam is az egyoldalúság bűnébe esem ép ugy, mint kegyed, mikor a lelkesült-ség hevétől pihegő kebellet s — szinte hozzá képezelem, hogy — kipirult arccal festette előttem a téli saison s főként a farsangi mulatságok mozaikszerűen változatos gyönyöreit, — s talán hamuval hajporozta fejét, mikor a farsangi élvek elmulta fölötti bánatának adott ékes szavakban kifejezést.

Nos asszonyom, engedelmevel én is közlök kegyeddel egy pár részletet az elmult saisonból. Engedje meg, hogy felkössem korcsolyáját, fogadja el karomat, — aztán korcsolyázzunk vissza az elmult időszakba

. . . . Nézze csak, nézze, azt a párt! . . . Látja, kérem, milyen gondatlanul sikamlanak itt el előttünk, a mama — éber szemei elől. Milyen vidoran csevegnek, nevetnek! A leányka kifogástalan chic-kel engedi át magát prêmes kabátu lovagjának, a kinek ütere szokottnál bizonyára többet ver husszal percenként, a mint a bájoson reá neheződ édes teher karcsu derekát átöleli, hogy annál közelebből süsoghasson szerelmes szavakat az apró, rózsapiros fülecskébe.

Oh, azok a szavak! . . . Olyan édes, gyöngéd és fűlbemáso valamennyi, hogy egyetlen egy sem kerüli el azokból a Nellike figyelmét, mind mélyen be vésődik lelkébe. S a mikor este elválnak s a leányka a mama jóvoltából megengedi, hogy az udvarias gavallér másnap meglátogathassa, mind a a ketten elvannak ragadtatva — nem is számítva a mamát. Nelli valósággal szerelmes a kifogástalan manchettekkal rendelkező szép fiuba, kivel ma beszélt ugyan először, de a ki neki oly szavakat mondott, a minőket ma hallott először. A gavallér pedig hazafelé menet megesküszik reá önmagának, hogy ez a Nellike megenni való bájos kis portéka.

A találkozások naponként ismétlődnek, a látogatások gyakoriabbak, Nellike udvarlóját ebédre, vacsorára, theára is ott marasztják, finom cigarettel, Bock szívalrral traktálják. Szóval oly szívesen látják a mint azt a magyar vendégszeretet is megkívánja.. nem is számítva egyéb célokat

Ez a papának egy kissé sokba kerül. Nem telik ennyire a kis vegyes kereskedés jövedelméből. Aztán meg rosszul is megy. Hiszen két hónapja már, hogy egy ládikó kocsi-kenőcsöt hozatott és még ki sem kellett bontania. Átkozott szánkók! — Hogy azok kenetlen is olyan jól csusznak

El is mondja aggodalmait, hogy ez a folyton tartó dárídó főlemészti mindenüket, hogy így meg amugy S következik egy pár tragikomicus scéna, a minőknél külömbeket, nem láthatott kegyed asszonyom a theater comique-ban, Párisban. S a vége? . . . A mama matematikus pontossággal kimutatja, hogy most már nem szabad megállni féluton, addig kell kovácsolni a vasat míg meleg, mert ha Nelli férjhez nem megy az idén, jövőre elől kell kezdeni a költsékezést, a mi előre láthatólag még többbe kerül

Az apa enged s a mint a bálók következnek, egymásután írja alá a váltókat, hogy a kalapos és kesztyűs, divatárusnő, szabó, fodrász és mosonó egymás kezébe adhatták a kilinoset és Nellike a nősülési szándékig elragadtatta udvarlóját.

S az eredmény? A váltók nem voltak helyűkőn, a kocsi kizökken a sinekről, megtörténik az összeütközés: az apa elbukik, a leánya — szintén . . .

És most nézze csak asszonyom ezt a másik párt! Látja? Azokat értem ott a sarokban . . . Két férfi. Az egyik frakk, lakk és elaque-ban, a másik csaknem rongyos. Mit gondol, miért vág mind a kettő olyan csunya grimaszokat, miről beszélnek ilyen

heves gesztikulációval? Megmondhatom, mert ismerem őket.

A rongyos — egy uzsorás. Hitelezője a más-siknak, a ki a szolgaságig aláztos, mikor kér, de a szemtelenségig vakmerő, mikor fizetnie kellene; s hitelezője e percben leakarja róla cibálni a ruhát, hogy megszegyenitse. De nézze, távozik Bizonyosan elhitette vele a másik, hogy jó parthiera van kilátása s akkor fizetni fog. S a mikor a hitelező odább állt, nevetve mormogja a fekete frakk gyöngyfog sorát — akarom mondani: gyöngyház gombsorát mutatva mellényének:

— Furcsa! Mikor a pénzem apad, nő az adósságom, mikor a pénzem nő, azért az adósságom nem apad, de minél jobban nő a hitelezőim száma, annál inkább apad — a hitelem — hanem a „nő” az mindig benne van. Hmm . . . hmmm! . . . Ominozus

Ez igazán furcsa Menjünk tovább asszonyom!

Na, itt érdemes lesz megállani. Czenczi nénit látom — ismeri ugy-e? — és az unokahugát, a kit a tapasztalt néni ke bizonyára oktat valamire.

Ugy van, ugy. . . . oktatja . . . Hallgassuk meg csak, miről beszél, talán még nekünk is hasznunkra válhatnak Kitudja? . . .

— Csak a mai szerelemtől őrizkedj, angyalom! A jégem kezd hevülni, a bálban már csaknem elolvad, hanem azért a boudoirban jégre visz, ha csak lehet a mi ha sikerül neki, ugy lehül, hogy nem hozza helyre a thea-estély sem. Őrizkedjél tőle, édesem, mert még akkor is furcsa ez a szerelem, ha házassággal végződik! Mi előtt egy pár lenne a szerelmecekből, elkell dobni a lánynak pár-táját s alig lett egy pár belőlük, azonnal felüti köztük hydra-fejét a pártoskodás. Hogy igazán nem tudhatja az ember, azért fonják-e ilyenkor Hymen rózsaláncát, mert ez a bolondság évszaka, a farsang — vagy azért ez a bolondság évszaka, — mert ilyenkor fonják Hymen rózsaláncát?!

Ehhez nem kell kommentár!

Gyerünk tovább!

— Ah! Uj pár! Uj ismerősök, azaz, hogy régi ismerősök Nézze csak összehajolnak . . . csókolódnak. A ki az ajkát tartja, az a Panna néniék Katiczája, a ki meg a esőket „végre hajtja”, az a mi végrehajtonk.

Lássá asszonyom, ennek a csóknak története van. Elmondom. Ne féljen, nagyon rövid

— Adhatna egy csókot! — szolt a végrehajtó a mult májálison Katiczához, a négyes alatt.

— Elvenné? . . . Milyen jó Majd ha fagy! . . . Kacagja Katicza.

Nos, érti asszonyom! A végrehajtó most bizonyosan emlékeztette ígéreterre Katiczát és ő — szó szerint megtartá szavát. Elitéljük értte? Hiszen fagy igazán! Ez ennek a csóknak a története. Hogy mi lesz a folytatása? — ejh, azt ne várjuk be, — menjünk tovább! . . . Nyujtsa karját asszonyom. . . .

Ni ni! a természetes ügyészné, a cingár alügyész karján

— Miért oly félénk asszonyom? — kérdi az alügyész, a ki ugy néz ki a természetes hölgy mellett, mint egy dusan nőt paszulytő mellett a — paszulykaró.

— Hát tudja . . . tudja, kissé nehéz vagyok. 163 kilót nyomtam, mult ősszel önnek bevallhatom, barátom . . . félek, beszakad alattam a jég. . .

— Alattam, tudom, nem szakad be; — mormogja mögöttük pipaszársütő alaku Sanyaró Vendel barátunk, a napidíjas.

Elfáradt? Hát jöjjon asszonyom, ülünk le ide a mamák közé. Nem zaklatom tovább, hiszen beláthatja az eddigiekből is hogy nincs miért buslakodunk a fölött, hogy a bolondos Carneval herceg elhordta közülünk csörgőit és fényes pikkelyzetét, miknek szintén volt árnyékuk.

De csitt szám! . . . hallgassuk meg csak e két nő közti párbeszédet.

— Ah, és meg látogatott leánykori udvarlód?

— Képzeld bosszuságomat! Betoppan és készületlenül talál No a toilettem — azt még meg bocsátotta gondolom, — hanem az ebédhez sem készültünk vendégre Elküldök fánkért a cukrázdába Nincs fánk! Hát nem borzasztó ez?!

Ugyan e percben didergő gyermekét keblére ölelve azt susogja a koldus asszony:

— Borzasztó . . . borzasztó . . . Meg kell fagnunk Nincs fánk!

Nemde, asszonyom, az utóbbi igazán borzasztó!

De engedje leoldanom korcsolyáját, gyerünk haza. Férje még nyugtalankodni talál. Igen a! Ismerem, féltékenységet

Hogy meg sétáltattam: soha se köszönje, hanem adja meg magát!

Pollux.

A közönség köréből.*]

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becsés lapja 8. számának nyíltterében kiadott közleményemre a „Szilágy“ lap 9. száma a feleletet meghozta, mit válasz nélkül hagyni udvariatság volna. Engedje tehát meg a tekintetes szerkesztő ur, hogy szívességet ismételve igénybe vegyem. „Honny soít qui mal y pense“ A cikkező, most már névleg ösmert Kincs Gyula ur új közleményével régi hibájába esik vissza; vádol sőt rágalmaz a nélkül, hogy arra legcsekélyebb indoka volna; megtagadja tőlem a képességet, hogy a „Szilágy-Somlyó“ 8. számában hozott közleményt én irtani volna, sőt határozottan, meg nem nevezhető vakmerőséggel eltagadja azt tőlem és mást állít hátam mögé. Miért teszi? — Hisz K. ur sem venné szívesen, ha valaki azzal gyanúsítaná, miszerint a „Szilágy“ közelebbi számának tárcáiban, neve alatt közölt „a szokás, a nő társadalmi helyzete“ munkák nem eredetiek, hanem P. Szathmáry Károly „Az emberi művelődés története“ és a Sir Lubock „Történelem előtti idők“ egyes részeinek oly sikerült másolatai, mintha a két műnek egy szerzője volna. Enkészséggel elhiszem, hogy e művek szerzője K. ur, de viszont én is megvárom, miszerint K. ur higgyje el, hogy a megtámadott cikk írója én vagyok, mert „Honny soít qui mal y pense“ (K. urnak van sugója, ki ezt magyarra fordítsa?)

A „non quis sed quid“ idézet nemes tettekre alkalmazható, de rágalomra semmi esetre; K. ur újabb közleményében e kifejezést „egy pár vezető“ használja nem nevezvén meg senkit, mindenkit gyanúsít, nemes ember (nemeslelkűséget értve, nehogy kutyabőrt gondoljon K. ur) ha megnevezi a hibát, bir bátorsággal az elkövető nevét is kimondani. Az ily célzatos kifejezésnek, mely be nem igazolható — tisztességes neve: rágalom.

Örömmel vettem tudomásul, miszerint közleményemnek Caervenyákra vonatkozó részét tárgyilagossáknak ösméri el K. ur, ezen tényével egyszersmind azt is beösmerte, hogy a „cikkecske“ teljesen valótlanúságot tartalmazott, s közlő ur azzal csakugyan félre vezette a közönséget, s háládatlan munkát teljesített, midőn a kötelességét hiányosan teljesítő közeget dicséri — agyon.

Ismételve kijelentem, hogy K. ur mindkét, ez ügyre vonatkozó közleménye eleitől végig teljesen valótlan, igazolatlan rágalom; míg ellenben én állításaimat — már az említett okmányokra tett hivatkozással — kétségen felül helyeztem; — állás pontját tartsa meg s ne tágitson ha úgy tetszik; de legyen elkészülve, hogy berzenkedő bíráskodása minden alkalommal legérellyesebb vissza utasításra találand. A viszont látásig. . .

A tekintetes szerkesztő urnak alázatos szolgálja:

Délezzeg Zsigmond.

*) Az e rovat alatt megjelenő dolgokkal összefüggő levelezésnek díjtalanul helyet adunk. A felelősség a beküldőt illeti. Szerk.

Hirdetések.

933—1888. kig.

Árverési hirdetmény.

Zilah város tulajdonát képező belpiaczi vásárvám szedési jog, a folyó év márczius hó 7-én d. e. 9 órakor Zilahon, a polgármesteri irodában nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek 1888. év. ápril hó 1-től 1888. december 31-ig terjedő időre haszonbérbe adatik.

Kikiáltási ár 2800 frt, melynek 10%-ka bánatpénzül az árverező bizottsághoz leteendő.

Zárt ajánlatok az árverés napjáig a polgármesterhez, az árverés napján az árverés megkezdéséig a bizottsághoz adhatók.

Az árverési feltételek a városi tanácsi irodán a hivatalos órákban megtekinthetők.

Zilah, 1888. február 24.

Dózsa Elek,
polgármester.

1—1

Hirdetmény.

Sz.-Somlyón Bökény-utcában, egy igen kényelmes 5. szobával, honyha, kamarával, kettős pincével, 12 lóra való istállóval, egy 8 öles színnel, s az udvaron kitünő vizű kuttal ellátott nemesi telek, a hozzá tartozó nemesi jogokkal együtt örök áron eladó.

Értekezhetni

Juhász József

tulajdonossal.

1—3

Szilágyvármegye alispánjától

2336—1888. k. ig. sz.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye sz.-somlyói szolgabírói járásban az elhalálozás következtében megüresedett járás orvosi állomás betöltendő lévén, felhivatnak mind azok kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy képességüket és eddigi szolgálataikat is igazoló pályázati kérelmüket hozzám folyó évi mártius hó 17-ig bezárólag annál bizonyosabban adják be, mivel a később beérkező kérelmek figyelembe vétetni nem fognak.

A betöltendő állomás 350 frt fizetés és 150 frt fuvarbér átalánnyal javadalmaztatik, a kinevezendő orvos azonban Sz.-Somlyón, lakni és az ottani vármegyei kórházban az orvosi teendőket külön díjazás nélkül ellátni köteles.

Zilah, 1888. február 23.

Szikszai Lajos

alispán.

1—3

Sz. 7316.—VIII.—1888.

Államfogyasztási adók árverése.

A szatmári m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhirrre tétetik, miszerint a bor, hus, továbbá az 1881. évi IV. t. cz. 1883. évi V. t. cz. értelmében az alatt megnevezett helység területén a cukor és sörfogyasztási adó iránti beszedési jog az 1887. évi XLVII. t. cz. értelmében ezen igazgatóság irodavezetőségénél és pénzügyőri bizottságoknál betekintheő feltételek alatt nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, melyek 50 kros bélyeggel ellátva és szabályszerűen kiállítva és az alantabbi kikiáltási ár 10%- bánatpénzzel ellátva legfeljebb az árverési napon az árverést megelőző óráig ezen kir. pénzügyigazgatóság főnökségénél benyújthatók.

Árverelni kívánók szerződéskötési képességüket községi bizonylattal igazolni tartoznak.

A község neve	Megye	K i k i á l t á s í á r												A bérlet tartama	A szóbeli árverés a szatmári m. kir. pénzügyigazgatóság főnökségi helységben fog megtartatni		
		12 hóra															
		bor		hus		gyümölcs bor		czukor		sör		összesen					
		frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr				
Sz.-Somlyó és S.-Csehi	S Z I L Á G Y	3382													1888. ápril 1-től 1888. december végéig esetleg felmondás fenntartásával 1889. és 1890. évekre is esetleg a jelzett időre azaz 3 évre feltétlenül is felmondási jog fenntartása nélkül	I-ső árverés folyó évi márczius 8-án d. e. 11 órakor. II-ik árverés márczius 9-én d. e. 11 órakor. III-ik árverés márczius 10-én d. e. 11 órakor.	
		92 ⁴ / ₁₀₀		1667		08		9		51 ⁶ / ₁₀₀		1749		93			
										557		85					
												7364					
												30					

M. kir. pénzügyigazgatóság. — Szatmártt, 1888. február hó 20 án.

1—1

Sz. 6436.—VIII.—1888.

A m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Államfogyasztási adók árverése.

A szatmári m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhirrre tétetik, miszerint a bor, hus, továbbá az 1881. évi IV. t. cz. 1883. évi V. t. cz. értelmében az alatt megnevezett helység területén a cukor és sörfogyasztási adó iránti beszedési jog az 1887. évi XLVII. t. cz. értelmében ezen igazgatóság irodavezetőségénél és pénzügyőri bizottságoknál betekintheő feltételek alatt nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak, melyek 50 kros bélyeggel ellátva és szabályszerűen kiállítva és az alantabbi kikiáltási ár 10%- bánatpénzzel ellátva legfeljebb az árverési napon az árverést megelőző óráig ezen m. kir. pénzügyigazgatóság főnökségénél benyújthatók.

Árverelni kívánók szerződéskötési képességüket községi bizonylattal igazolni tartoznak.

A község neve	Megye	K i k i á l t á s í á r												A bérlet tartama	A szóbeli árverés a szatmári m. kir. pénzügyigazgatóság főnökségi helységben fog megtartatni
		12 hóra													
		bor		hus		gyümölcs bor		cukor		sör		összesen			
		frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr		
T A S N Á D	S z i l á g y	1181		698	67	—	—	1200	—	300	—	3379	67	1888. ápril 1-től 1888. december végéig esetleg felmondás fenntartásával 1889. és 1890. évekre is esetleg a jelzett időre azaz 3 évre feltétlenül is felmondási jog fenntartása nélkül	I-ső árverés folyó évi márczius 8-án d. e. 11 órakor. II-ik árverés márczius 9-én d. e. 10 órakor. III-ik árverés márczius 10-én d. e. 10 órakor.

M. kir. pénzügyigazgatóság. — Szatmártt, 1888. február hó 18-án.

1—1

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság. 1888.